

Sygn. akt VII U 1448/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Aleksandra Obidzińska

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2015 r. w Warszawie

sprawy K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania K. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 16 czerwca 2014 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 25 czerwca 2014 r. **ubezpieczony K. K. (1)** złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 16 czerwca 2014 r. znak: (...) odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podkreślił, iż z powodu niepełnosprawności ruchowej, nie jest zdolny

do wykonywania jakiegokolwiek pracy fizycznej. Zaznaczył, iż: przeszedł złamanie kompresyjne kręgu L4, cierpi na zwyrodnienia, przykurcze, drętwienie ręki po wysiłku, ma niezdolność ruchową prawej stopy, defekt kostek prawej nogi oraz przykurcze stawów biodrowych. Ponadto odwołujący podniósł, iż występują u niego schorzenia kardiologiczne oraz psychiatryczne. Odwołujący wniósł o przeprowadzenie badań lekarskich w zakresie podniesionych schorzeń – w sądowym postępowaniu odwoławczym (k. 2 a.s)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w odpowiedzi

na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska, organ rentowy podkreślił, iż ubezpieczony K. K. (1) złożył

do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 5 marca 2014 r. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu

3 października 2012 r. W toku postępowania wyjaśniającego, odwołujący został skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 9 czerwca 2014 r. nie uznała ubezpiezonego za osobę niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Organ rentowy wskazał, iż brak orzeczenia o niezdolności do pracy w związku z

wypadkiem, skutkowało wydaniem prawidłowej decyzji –odmawiającej prawa do świadczenia, a złożone przez K. K. (1), jako całkowicie bezzasadne winno podlegać oddaleniu (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. K. (1) urodził się w dniu (...) Z zawodu jest ślusarzem, spawaczem, monterem konstrukcji żelbetonowych (dokumentacja akt rentowych).

W dniu 3 października 2012 r. K. K. (1) będąc pracownikiem P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)z siedzibą

w K., doznał wypadku przy pracy (k. 2 a.r t. III). K. K. (1) był wówczas zatrudniony na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy. W dniu 3 października 2012 r. K. K. (1) rozpoczął pracę na hali produkcyjnej firmy (...),

o godzinie 7.00 i po przygotowaniu stanowiska pracy, pobraniu narzędzi i materiałów przystąpił do wykonywania obowiązków pracowniczych zgodnie z zakresem czynności. Ubezpieczony posługiwał się w pracy gilotyną, służącą do przecinania płaskowników. Celem tego procesu było wytworzenia krótkich odcinków płaskowników potrzebnych do dalszej produkcji. Gilotyna była obsługiwana przez dwie osoby. Jedna z osób podkładała odcinki do przecięcia, a druga z przeciwnej strony odbierała gotowe pocięte elementy. W czasie przecinania ostatniego odcinka, siła nacisku noża na materiał spowodowała, że brzeg odcinka przycisnął do płaszczyzny maszyny palec poszkodowanego. W trakcie tej czynności doszło do zranienia i przecięcia dwóch palców prawej ręki. Zespół powypadkowy działający na miejscu zdarzenia u pracodawcy ubezpieczonego, stwierdził, iż dostęp do noża gilotyny jest zabezpieczony. Po zdarzeniu pracownicy (...), udzielili ubezpieczonemu pomocy, a następnie samochodem zakładowym zawieźli ubezpieczonego do szpitala (okoliczność bezsporna, ustalona na podstawie akt w sprawie wypadku przy pracy k. 2-6 a.r t. III).

Ubezpieczony po wypadku przy pracy, korzystał ze zwolnienia lekarskiego w okresie od 4 października 2012 r. do 9 października 2012 r. W dniu 8 stycznia 2013 r. Wydział Świadczeń Emerytalno-Rentowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział

w W., uznał, iż zdarzenie w pracy ubezpieczonego z dnia 3 października 2012 r., zostało zakwalifikowane jako wypadek przy pracy. W dniu 7 marca 2014 r. ubezpieczony K. K. (1) złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., wniosek o jednorazowe odszkodowanie w związku z wypadkiem przy pracy. W toku postępowania wyjaśniającego wnioskodawca został zbadany przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 25 marca 2014 r. stwierdził, iż w związku z wypadkiem z dnia 3 października 2012 r. u K. K. (1) występuje 10% stały uszczerbek na zdrowiu. W świetle powyższych ustaleń, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., decyzją z dnia 22 kwietnia 2014 r. przyznał wnioskodawcy jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 7.300,00 zł (dokumentacja a.r. t.III).

W związku z utrzymującymi się schorzeniami stanu zdrowia, dniu 5 marca 2014 r. K. K. (1) złożył do organu rentowego ZUS (...) Oddział w W., wniosek

o rentę z tytułu niezdolności do pracy (k. 1-8 a.r t. I). W wyniku złożonego wniosku, organ rentowy skierował odwołującego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, celem ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje niezdolność do pracy, która pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 3 października 2012 r. i jaka jest data powstania ewentualnej niezdolności do pracy (k. 25 a.r. t. I). Orzeczeniem lekarza Orzecznika ZUS (...) Oddział w W. z dnia 3 kwietnia 2014 r. uznano, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Na podstawie orzeczenia z dnia 3 kwietnia 2014 r., organ rentowy wydał w dniu 25 kwietnia 2014 r. decyzję znak: (...) na mocy której odmówił K. K. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 43 a.r. t. I).

W dniu 9 maja 2014 r. ubezpieczony zwrócił się do organu rentowego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika z dnia 3 kwietnia 2014 r. i jednocześnie złożył sprzeciw od tegoż orzeczenia (k. 51 a.r. t. I). Uwzględniając wniosek ubezpieczonego oraz wniesiony sprzeciw, organ rentowy w dniu 20 maja 2014 r. przekazał sprawę do rozpoznania przez Komisję Lekarską ZUS (...) Oddział w W., która orzeczeniem z dnia 9 czerwca 2014 r.

uznała, że K. K. (1) nie jest osobą niezdolną do pracy (k. 59-60 a.r. t. I). Wobec powyższego decyzją z dnia 16 czerwca 2014 r. znak: (...) ponownie odmówiono wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 69 a.r. t. I).

Decyzję organu rentowego z dnia 16 czerwca 2014 r. zaskarżył ubezpieczony K. K. (1), składając do tutejszego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, odwołanie od przedmiotowej decyzji, czym zainicjował niniejsze postępowanie odwoławcze (odwołanie k. 2 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii oraz neurochirurgii, celem ustalenia czy ubezpieczony jest całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy, a jeżeli tak, to czy niezdolność do pracy powstała w związku z wypadkiem przy pracy, któremu odwołujący uległ w dniu 3 października 2012 r. Ponadto Sąd Okręgowy zobowiązał biegłych sądowych do ustalenia czy ewentualna niezdolność do pracy jest trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres (k. 7 a.s.).

Na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty neurochirurga Dr n. med. A. M., z dnia 5 lutego 2015 r., Sąd Okręgowy ustalił, iż odwołujący przebył kompresyjne złamanie trzonu kręgosłupa L4 w 1996 r. bez powikłań neurologicznych. U odwołującego występuje także zespół bólowy kręgosłupa w odcinku lędźwiowo krzyżowym bez istotnych ubytków w stanie neurologicznym. W wyniku wypadku z dnia 3 października 2012 r. doszło do amputacji dystalnych paliczków palców: II i III – prawej ręki odwołującego. Gojenie ran, było powikłane ropieniem kikutów. W związku

z urazem prawej ręki, odwołujący przebył rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS, skutkująca poprawą stanu zdrowia. Odwołujący jest zaadoptowany

do kalectwa w związku z urazem prawej dłoni, w związku z wypadkiem z dnia 3 października 2012 r., jednakże ocena zdolności do pracy ze względu na urazem palców winna być ustalona w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalistę z zakresu ortopedii (dowód z opinii biegłego sądowego neurochirurga dr n. med. A. M. k. 17-18 a.s.).

W oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy M. G. z dnia 5 maja 2015 r., Sąd Okręgowy stwierdził, iż ubezpieczony cierpi przede wszystkim z powodu dyskopatii kręgosłupa i wczesnych zmian zwyrodnieniowych, które nie mają zaostrzonego przebiegu. Odwołujący nie utracił zdolności do pracy w związku

z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce w dniu 3 października 2012 r. W zakresie kończyn odwołującego występuje pourazowa dysfunkcja, ale nie w stopniu, który ogranicza zdolność do pracy. Mimo amputacji palców odwołujący posiada zachowaną chwytność prawej ręki. Ruchy w stawach i siła mięśniowa są u odwołującego zachowane. Również chwytność i wydolność chodu, jest u ubezpieczonego prawidłowa. K. K. (1) jest (pomimo urazu powypadkowego z dnia 3 października 2012 r.) osobą zdolną do pracy

z godnie z kwalifikacjami i umiejętnościami (dowód z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy M. G.. k. 36-38 a.s.).

W toku rozprawy kończącej postępowanie w sprawie w dniu 30 lipca 2015 r., odwołujący podniósł, iż nie zgadza się z opiniami biegłych sądowych lekarzy ortopedy

i „neurologa”, jednakże nie złożył żadnych wniosków dowodowych o powołanie innych biegłych sądowych na okoliczność, jego niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

z dnia 3 października 2012 roku. Podkreślił, że chciał pracować, jednakże żaden pracodawca nie chciał go zatrudnić ze względu na widoczne defekty. Odwołujący podkreślał, że jest osobą bezrobotną i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z małżonką zatrudnioną w wymiarze 1/2 etatu. Do zakończenia postępowania odwołujący popierał wniesione odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 16 czerwca 2014 r. znak: (...) (k. 52-53 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów w postaci dokumentacji akt rentowych tom I oraz tom III – w szczególności w zakresie okoliczności wypadku z dnia 3 października 2012 r., kwalifikacji i doświadczenia zawodowego odwołującego oraz etapów postępowania administracyjnego prowadzonego przed organem rentowym. Sąd Okręgowy uznał materiał dowodowy zgromadzony w dokumentacji akt rentowych za całkowicie wiarygodny, albowiem nie został zakwestionowany w zakresie jego autentyczności przez strony w niniejszym postępowaniu. Sąd Okręgowy do rekonstrukcji istotnych okoliczności w sprawie tj. ustalenia zdolności czy też niezdolności do pracy odwołującego -po wypadku z dnia 3 października 2012 r. posłużył się przede wszystkim

środkiem dowodowym w postaci opinii biegłych sądowych lekarzy: ortopedy i neurochirurga. Biegli sądowi posiadają bowiem specjalistyczną wiedzę medyczną niezbędną do prawidłowego i pełnego rozważenia uprawnień wnioskodawcy do spornego świadczenia. W ocenie Sądu opinie biegłych stanowiły wiarygodny dowód w sprawie albowiem zostały wydane na podstawie dokumentacji leczenia wnioskodawcy złożonej do akt rentowych, akt sądowych oraz po bezpośrednim badaniu ubezpieczonego -w zakresie naczelných schorzeń istniejących u odwołującego. Opinie biegłych są wyczerpujące i sporządzone w sposób jasny i logiczny. Biegli są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Sąd Okręgowy uznał zgromadzony w sprawie materiał dowodowy za wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zważył, co następuje:

Odwołanie K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 16 czerwca 2014 r. znak: (...), jest niezasadnie i jako takie podlega oddaleniu.

Zasadniczy spór w toku postępowania odwoławczego sprowadzał się do oceny czy wnioskodawca jest osobą niezdolną do pracy i czy niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu K. K. (1) uległ w dniu 3 października 2012 r.

Celem ustalenia powyższego Sąd postanowieniem z dnia 8 lutego 2013r. dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych specjalistów z zakresu neurochirurgii oraz ortopedii. W tym miejscu określić należy stosownie do utrwalonej linii orzeczniczej, iż postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy. Biegli sądowi nie zastępują lekarza orzecznika ZUS. Zgodnie z posiadaną wiedzą specjalistyczną poddają ocenie merytorycznej trafność wydanego przez niego orzeczenia o zdolności wnioskodawcy do pracy lub jej braku (vide: wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 20 maja 2004 roku, II UK 395/03, OSNAPiUS rok 2005, Nr 3, poz. 43.).

Na gruncie niniejszej sprawy biegli analizujący dokumentację leczenia odwołującego oraz bezpośrednio badający ubezpieczonego rozpoznali u niego przede dyskopatię kręgosłupa i wczesne zmiany zwyrodnieniowe, które nie mają zaostrzonego przebiegu i nie prowadzą do schorzeń i ubytków neurologicznych. Odwołujący nie utracił zdolności do pracy w związku

z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce w dniu 3 października 2012 r. Biegli dostrzegli w prawdzie trwałe kalectwo i defekt związany z koniecznością amputacji paliczków palców odwołującego, jednakże stan ten w żadnym stopniu nie skutkuje niezdolnością do pracy odwołującego, bowiem, jak podkreślił biegły sądowy lekarz ortopeda, odwołujący ma w pełni zachowaną funkcję chwytnej ręki, która uległa urazowi w dniu 3 października 2012 roku.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy zważył, iż biegli sądowi zgodzili się z orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia 9 czerwca 2014 r., stosownie do której aktualne zaawansowanie schorzeń- szczególnie narządu ruchu, nie narusza sprawności organizmu

w stopniu dającym podstawy do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy w jakimkolwiek stopniu.

Sąd Okręgowy miał na uwadze, iż odwołujący w toku rozprawy kończącej postępowanie podniósł, iż „raczej nie zgadza się z opiniami biegłych sądowych”, natomiast nie wymienił, żadnych zastrzeżeń co do ich treści, nie wskazał, w jakim zakresie nie zgadza się stanowiskiem biegłych, co im zarzuca, a przede wszystkim nie kierował do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie wniosków o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych czy też wniosków o przeprowadzenie opinii uzupełniających powołanych biegłych sądowych. Niezależnie natomiast od biernej postawy odwołującego, Sąd Okręgowy zważył, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawą wydania orzeczenia kończącego postępowanie. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż nawet w sytuacji, gdyby odwołujący złożyłby w toku postępowania wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych, to podzielając stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w wyroku z dnia 16

września 2009 r., w sprawie I UK 102/09, podkreślić należy, iż nie ma uzasadnienia wniosek o powołanie kolejnego biegłego (czy też wniosek o sporządzenie opinii uzupełniającej), jedynie w sytuacji, gdy już złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Zdaniem Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia i przeprowadzenie jakichkolwiek dalszych dowodów byłoby zbędne, ponieważ spowodowałyby wystąpienie przewlekłości postępowania.

W cenie Sądu Okręgowego dopuszczone w toku postępowania opinie biegłych sądowych (k. 17-18 a.s, k 36-38 a.s), są pełne, rzetelne i kompleksowe. Zostały one sporządzone przez biegłych lekarzy specjalistów w zakresie chorób na jakie cierpi wnioskodawca i schorzeń czy też defektów jakie powstały w wyniku wypadku z dnia 3 października 2012 r. Sąd w pełni podzielił wnioski z nich płynące i na nich oparł swoje ustalenia w zakresie stanu zdrowia K. K. (1). Na marginesie Sąd Okręgowy wskazuje, że opinie niezależnych w postępowaniu odwoławczym biegłych sądowych mają taki sam wydźwięk jak dokonane na etapie postępowania rentowego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy w postaci opinii biegłych lekarzy sądowych, Sąd w pełni podzielił stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji, co czyniło bezzasadnym odwołanie ubezpieczonego.

Przechodząc do podstawy rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy podkreśla, iż w myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 j.t.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach ubezpieczenia enumeratywnie wymienionych w przepisie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Warunek określony w art. 57 ust. 1 pkt 2 tj. warunek legitymowania się określonym okresem składkowym i nieskładkowym nie jest natomiast wymagany od ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy jest spowodowana wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy. Stosownie bowiem do treści art. 6 ust 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (j.t. Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz.1322 ze zm.). z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy zważył, iż do uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy K. K. (1) zobligowany był spełnić dwa warunki tj.: niezdolności do pracy musi powstać w okresie ubezpieczenia, a ponadto stwierdzona niezdolność musi pozostawać w związku z wypadkiem przy pracy. Na gruncie niniejszej sprawy, odwołujący bezsprzecznie w dniu wypadku przy pracy tj. w dniu 3 października 2012 r. był objęty ochroną ubezpieczeniową wynikającą ze stosunku pracy w firmie (...) z siedzibą w K., natomiast w wyniku wypadku, odwołujący nie ma obecnie oraz w dniu wydania zaskarżonej decyzji jakichkolwiek cech niezdolności do pracy, w związku z urazem, którego doznał prawie trzy lata temu. Na marginesie podkreślić należy, iż związku z urazem prawej ręki, odwołujący przeżył dotychczas rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS, skutkująca poprawą stanu zdrowia.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, działając na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o dyspozycję art. 477⁽¹⁴⁾§ 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)